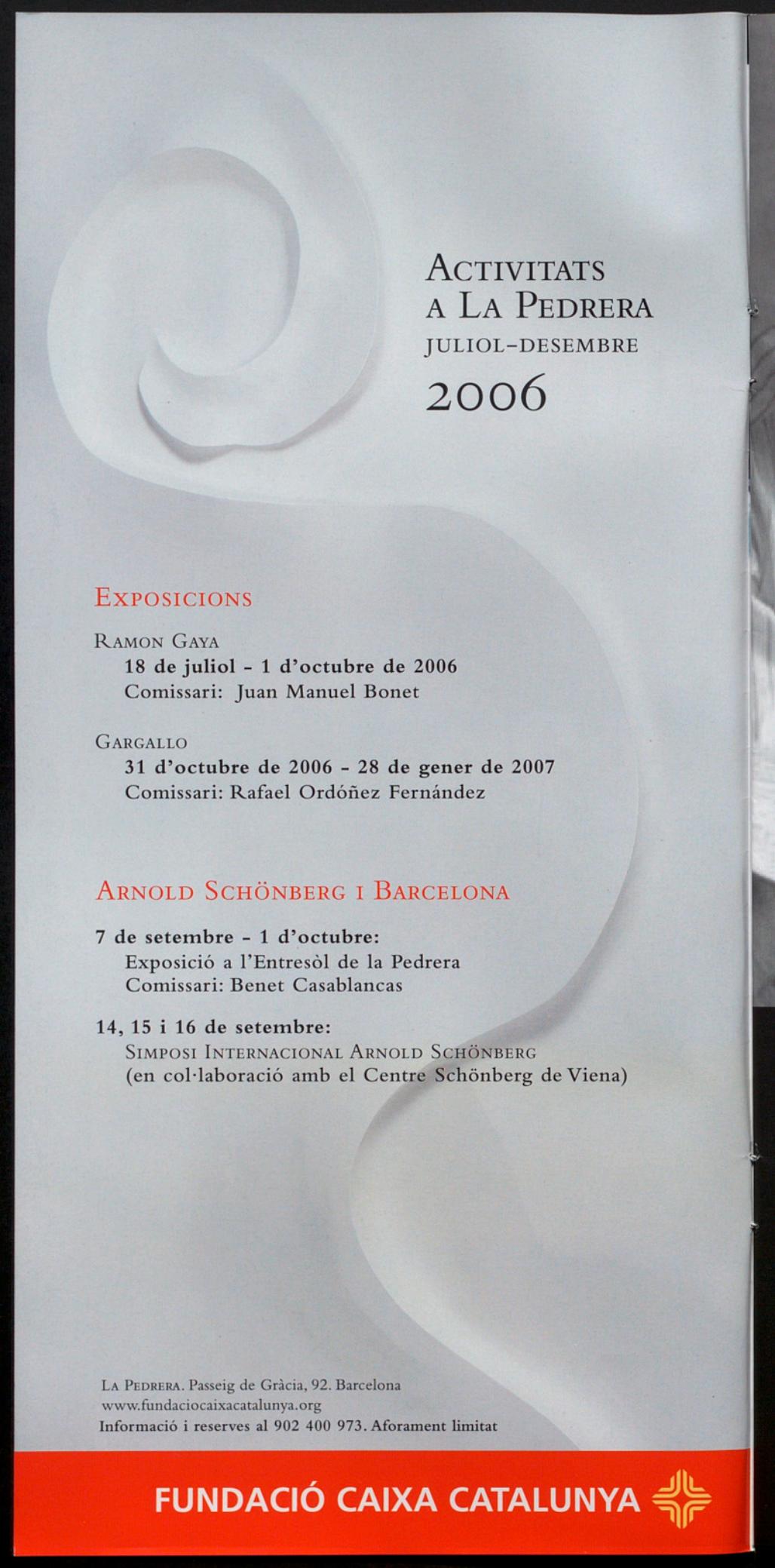




\* 26 FESTIVAL  
DE MÚSICHES  
DE TORROELLA  
DE MONTGRÍ

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA





# ACTIVITATS A LA PEDRERA JULIOL-DESEMBRE **2006**

## EXPOSICIONS

RAMON GAYA

**18 de juliol - 1 d'octubre de 2006**

Comissari: Juan Manuel Bonet

GARGALLO

**31 d'octubre de 2006 - 28 de gener de 2007**

Comissari: Rafael Ordóñez Fernández

## ARNOLD SCHÖNBERG I BARCELONA

**7 de setembre - 1 d'octubre:**

Exposició a l'Entresòl de la Pedrera

Comissari: Benet Casablancas

**14, 15 i 16 de setembre:**

SIMPOSI INTERNACIONAL ARNOLD SCHÖNBERG

(en col·laboració amb el Centre Schönberg de Viena)

LA PEDRERA. Passeig de Gràcia, 92. Barcelona  
[www.fundaciocaixaatalunya.org](http://www.fundaciocaixaatalunya.org)  
Informació i reserves al 902 400 973. Aforament limitat



FESTIVAL  
DE MUSIQUE  
DE TORROELLA  
DE MONTGRÍ

26



11 EL MISTERI DE LA  
CANÇÓ

**Maria Bayo**, soprano  
**Roger Vignoles**, piano

ESGLÉSIA PARROQUIAL  
DE SANT GENÍS

DILLUNS 14 D'AGOST  
22.30 HORES

# EL MISTERI DE LA CANÇÓ

## 1<sup>a</sup> part

**W. AMADEUS MOZART** (1756-1791)

*Sehnsucht nach dem Frühlinge* K596 (C. Adolf Overbeck)

*Das Veilchen* K476 (J. W. Von Goethe)

*Das Kinderspiel* K598 (C. Adolf Overbeck)

*Abendempfindung* K523 (J. Heinrich Campe)

*An Chloe* K524 ( J.G.Jacobi)

*Das Lied der Trennung* K519 (E.K. Klammer-Schmidt)

*Oiseaux, si tous les ans* K307 (A. Ferrand)

*Dans un bois solitaire* K308 (A. Houdart)

*Ridente la calma* K152 (anón.)

*Un moto di gioia* K579 (¿L. Da Ponte?)

## 2<sup>a</sup> part

**OSCAR ESPLÀ** (1886-1976)

*Cinco Canciones Playeras*

*Rutas* (Rafael Alberti)

*Pregón* (Rafael Alberti)

*Las Doce* (Rafael Alberti)

*El pescador sin dinero* (Rafael Alberti)

*Coplilla* (Rafael Alberti)

**EDUARD TOLDRÀ** (1895 - 1962)

Del cicle de *Seis Canciones*:

*La zagala alegre* (Pablo de Jérica)

*Madre, unos ojuelos vi* (Lope de Vega)

*Nadie puede ser dichoso* (Garcilaso de la Vega)

**XAVIER MONTSALVATGE** (1912-2002)

*Cinco Canciones Negras:*

*Cuba dentro de un piano* (R. Alberti)

*Punto de Habanera* (N. Luján)

*Canción de cuna para dormir a un negrito* (I. Pereda Valdés)

*Chévere* (N. Luján)

*Canto Negro* (N. Guillén)

**MARÍA BAYO**, soprano

**ROGER VIGNOLÉS**, piano

# NOTES AL PROGRAMA

## Mozart: Selecció de lieder

Els *lieder* mozartians són anteriors a la gran eclosió de la tradició liederística germanica de principi del segle XIX, que tingué en Schubert el seu primer i màxim exponent. Abans de Schubert, però, altres compositors d'aquesta àrea cultural ja creaven cançons, generalment – i aparentment – senzilles i la majoria concebudes com a esbarjo musical o per ser interpretades en la intimitat dels salons setcentistes.

Entre els *lieder* de Mozart trobem veritables meravelles, autèntiques exquisideses pel seu encís melòdic, sobretot, i alguns d'ells, els de més volada i potser els més aparentment ambiciosos, semblen una avançada de la gran tradició romàntica.

Els *lieder* que sentirem avui daten d'entre

## Esplà: Cinco canciones playeras

1772, el més antic – *Ridente la calma* – i 1791 – *Sehnsucht nach dem Frühlinge* – i hi troben les característiques essencials de les cançons del seu autor: seductor melodisme, harmonies clares i estructures senzilles. Els dos darrers *lieder* que sentim avui mereixen un esment a part: *Ridente la calma* és en realitat un arranjament d'una ària d'òpera del compositor txec Josef Myslivecek, que Mozart admirava i que va conèixer a Itàlia, on se l'anomenava *//divino Boemo*; i *Un moto di gioia*, datat el 1789, que fou escrit com a afegit a *Le nozze di Figaro*, original per a veu i orquestra, tot i que el propi Mozart en realitzà la versió per a piano.

Aquestes cançons van ser estrenades a Madrid el 20 de març de 1930, amb Laura Nieto com a solista i amb l'Orquestra Simfònica de Madrid dirigida per Enrique Fernández Arbós. Basades en poemes del recull *El alba del alhelí* de Rafael Alberti, aquestes exquisides mostres del llenguatge poètic d'Espíà palesen la gran influència que sobre el compositor tingué la música tradicional i popular. En aquest cas, hom ha identificat determinats trets i certs girs melòdics i harmònics amb la música pròpia de la Marina alacantina. El mateix Espíà realitzà la versió per a veu i piano, que fou estrenada el 1956 a Madrid per Teresa Berganza.

## Toldrà: Tres cancions de les Seis canciones castellanas

La mediterraneïtat que amaren les *Cinco canciones playeras* d'Espíà troba continuació en el present recital en tres de les *Seis canciones castellanas* de Toldrà. Aquestes cançons es basen en poemes d'autors del Segle d'Or espanyol, però la definitòria estètica de Toldrà, càlida i sensual, més propera als paisatges que voregen el mar que de terra endins, de colors que plàsticament ens poden fer evocar els quadres de Torres-Garcia i altres noucentistes, fa que, tot i una certa sobrietat expressiva, es relacionin amb altres obres de l'autor basades en textos prou diferents.

Les *Seis canciones castellanas* van ser estrenades el 29 de març del 1941, al Palau de la Música de Barcelona, per Mercè Plantada i el pianista Blai Net.

## Montsalvatge: *Cinco canciones negras*

Plantada, primer, a Barcelona i, després, a Madrid i Lisboa. Ben aviat, aquestes cinc cançons esdevingueren una de les obres més populars i interpretades del seu autor, a més de ser un genuí exponent del període antillanista que caracteritza part del llegat de Montsalvatge. En aquest antillanisme en general, i en les *Cinco canciones negras* en particular, es barregen un llirisme tendre, una

També fou Mercè Plantada qui, acompanyada al piano per Pere Vallibera, estrenà el 1945 a l'Ateneu Barceloní la primera cançó —*Canción de cuna para dormir a un negrito*— d'allò que un any després havia de ser el cicle *Cinco canciones negras*, donades a conèixer aleshores per la mateixa Mercè

fina ironia, de vegades esquixada de melangia, una seductora escriptura rítmica i un llenguatge polifòton que entronca amb les alternatives al neoclassicisme de l'època i que la música de Milhaud i altres es relacionen amb claredat amb el Montsalvatge antillanista.

Josep Pascual

## MARÍA BAYO



Després de nombrosos premis internacionals, entre ells el primer premi, amb deu mencions especials més, del gran *Concurs Internacional Belvédère* a Viena, María Bayo va debutar a Pisa, Saint Gallen i Luzerna amb *Les pêcheurs de perles*, *Lucia di Lammermoor* i *La sonámbula*. A continuació va aconseguir un gran èxit com a Susanna a *Le nozze di Figaro*. La crítica aviat va destacar el seu radiant carisma, la força i la il·luminositat del seu timbre, la seva dicció, així com les seves aptituds per recrear amb total rigor la psicologia dels personatges que encarna.

Des de llavors, María Bayo és convidada regularment pels teatres d'òpera més importants del món: Scala de Milà, Staatsoper de Berlín, Hamburg, Munic, Dresden, La Monnaie, Covent Garden, Teatro Colón de Buenos Aires, Metropolitan de New York; festivals de Salzburg, Aix-en-Provence, Beaune, Ruhr Triennale i Pesaro; Ópera Bastille, Palais Garnier i Théâtre Chatelet de París, Roma, Bologna, Florència, Viena, Liceu de Barcelona, Teatro Real i La Zarzuela de Madrid, Bilbao, Sevilla, La Corunya, San Francisco, Los Àngeles, Houston, Lyon, Ginebra, Marsella, Montpellier, Montecarlo, Tel-Aviv i Lisboa.

Maria Bayo també actua a les més prestigioses sales de concert: Lincoln Center, de New York; Concertgebouw, d'Amsterdam; Wigmore Hall i Barbican Centre, London Proms; Musikverein, de Viena, Théâtre des Champs Elysées i Salle Gaveau, de París,

Palau de Barcelona, Tokio, Colonia, Dresde, entre altres.

La cantant cultiva el repertori líderístic i oratorial: *Quatre últims lieder* de Richard Strauss; *Segona Simfonia* de Mahler; *Chants D'Auvergne*, de Canteloube; *Carmina Burana* i *Catulli Carmina*, de Carl Orff; *Novena simfonia* de Beethoven; *Stabat Mater*, *Petite messe solennelle* de Rossini; *Messa da Requiem*, de Verdi, *Ein Deutsches Requiem*, de Brahms; *Missa de la Coronació* i *Rèquiem* de Mozart; *Stabat Mater* de Pergolesi o les *Cantates* de J. S. Bach.

La soprano ha actuat amb directors de la talla de Sinopoli, Chailly, Gavazzeni, Pappano, Zedda, Armin Jordan, Rizzi, Colin Davis, Maazel, Scimone, Bychkov, Plasson, Latham-Koenig, Viotti, Gelmetti, Alessandrini, René Jacobs, Rousset, Hogwood, Bolton, De Marchi, Ros Marbá, Gómez Martínez, García Navarro, López Cobos, Frühbeck, Victor Pablo, entre altres.

Té una àmplia galeria de personatges que comprenen des del barroc (Monteverdi, Cavalli, Purcell, Graun, Hasse, Haendel) i classicisme (Traetta, Gluck, Martín i Soler) fins al segle XX (Debussy, Granados, Falla). La cantant dedica una atenció especial al repertori rossinià i mozartí (és la primera cantant espanyola convidada pel Festival de Salzburg, durant quatre temporades successives representant la trilogia Mozart-Da Ponte); a l'òpera italiana des del *belcantismo* de Bellini i Donizetti, fins a Puccini, i també demostra una especial predilecció per l'escola francesa: Gounod, Bizet, Offenbach i Massenet.

Maria Bayo ha cantat i gravat —juntament amb Alfredo Kraus, Plácido Domingo i Teresa Berganza— bona part del repertori espanyol, del qual és una de les més grans ambaixadores, com ho demostra la seva àmplia discografia. Aquesta inclou la primera gravació completa de *La Atlàndida* de M. de Falla; *Bohemios* i *Doña Francisquita*, de A. Vives; *La verbena de la Paloma* de T. Bretón; *El barberillo de Lavapiés* de Barbieri; *Marina* de Emilio Arrieta; *Goyescas* de E. Granados; *La tabernera del puerto* de Sorozábal, així com diversos volums de cançons espanyoles.

Altres gravacions completes inclouen: *La Calisto*, (dir. R. Jacobs/ Harmonia Mundi); *L'Occasione fa il ladro*, de Rossini (dir. Viotti/Claves); el rol d'Óscar en *Un Ballo in Maschera*, (dir. Carlo Rizzi/Teldec); *Antígona* de Tomasso Traetta, (dir. Rousset /Decca); *Tancredi*, de Rossini, (dir. Gelmetti/ Festival de Schwetzinger/DVD-Arthaus); *Bachianas Brasileiras*, de Heitor Villalobos (dir. Krivine/ Erato).

Entre els seus últims enregistraments s'ha de destacar: *Arias de Mozart; Cantos*

*D'Auvergne i Cantos vascos de Canteloube* (dir. Victor Pablo/Naïve); *Arias de Opera i Cantatas de Haendel* (Capriccio Stravagante-Sempe/Naïve); *Opera Arie de Rossini*, (Alessandrini/Naïve); un recital de *Canciones españolas*, acompañada per Malcolm Martineau, *Arias de Zarzuela del s. XVIII* (Rousset/Naïve), una òpera infreqüent de Gluck: *L'innocenza giustificata* (Deutsche Harmonia Mundi) i de nou, *Zarzuela Barroca*, amb àries de José de Nebra, ("Al Ayre Español", dir. E. López Banzo / Harmonia Mundi).

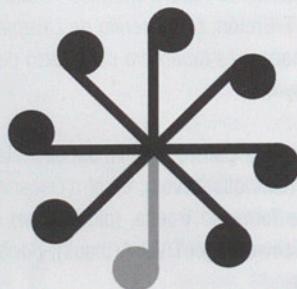
Per a Deutsche Grammophon, ha gravat recentment *La Gran Via i El Bateo*, ambdues de F.Chueca, i en

DVD *Il barbiere di Siviglia* de Rossini (Decca -Opus Arte ).

Pròximament apareixeran noves òperes en DVD: *L'elisir d'amore*, de Donizetti (EMI); *Bianca e Falliero*, de Rossini (Pesaro Festival-Dynamic) i *Don Giovanni*, de Mozart (Decca -Opus Arte).

Maria Bayo ha rebut diversos premis, entre els quals hi ha, el 2002, el premi Premio "Príncipe de Viana", el guardó més prestigiós de la Cultura, atorgat per la Comunitat Foral de Navarra, de mans de S. A. R. el príncep Felip de Borbó.

La cantant té compromisos futurs que la conviden a cantar a Europa, Amèrica i Àsia fins al 2010: la *Bohème*; *Contes d'Hoffmann*; *Pelléas et Mélisande*; *Il barbiere di Siviglia*; *La flauta Mágica*; *Il pagliacci*; *Cleofide*; *Mitridate*; *Rodrigo*; *Czardasfürstin*; *Lo Spezziale*; *Nozze di Figaro*; *Don Giovanni*; a més de recitals amb orquestres, pianos i conjunts barrocs.



## ROGER VIGNOLES



El pianista britànic Roger Vignoles està reconegut internacionalment com un dels més destacats pianistes d'acompanyament d'avui en dia. Vignoles regularment acompaña els millors cantants i instrumentistes de les capitals de la música d'arreu del món. Roger Vignoles ha tocat al Festival de Salzburg amb Thomas Allen i Heinrich Schiff, a la Münchener Festwochen amb Dame Margaret Price i al Hohenems Schubertiade amb Barbara Bonney.

També ha participat a la Musikverein a Viena amb Thomas Allen i Arleen Auger, a la Deutsche Oper, Berlín, amb Andreas Schmidt, i a la Alte Oper, Frankfurt, amb Elisabeth Söderström i Sarah Walker. El pianista acompaña regularment Kiri Te Kanawa, amb qui ha actuat a Barcelona, Brussel·les, Köln, Ginebra, Hamburg, Madrid, Milà, París, Roma i Venècia, així com en una gira per EUA i el Llunyà Orient.

Els enregistraments de Roger Vignoles inclouen diverses col·leccions de *Lieder*, cançons franceses i cançons de cabaret amb Sarah Walker, temes de Liszt, Ravel i Obradors amb Kiri Te Kanawa, i cançons franceses i duets amb French Ann Murray i Philip Langridge. També ha enregistrat les cançons completes de Copland (amb Roberta Alexander) i els *Canticles* de Benjamin Britten (amb Anthony Rolfe Johnson i Michael Chance) així com temes de Schumann, Wolf i Dvòrak amb Jard van Nes, i de Tchaikovsky amb Joan Rodgers.



Discografia (Selecció)  
**MARÍA BAYO**

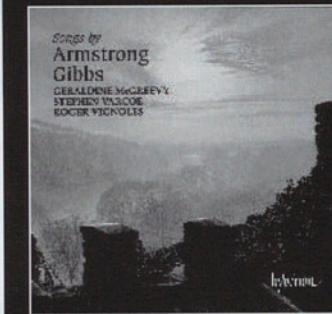
G. F. Haendel: *Àries d'òpera & Cantates*. Capriccio Stravagante.  
Direcció: Skip Sempé. Auvidis/  
Naïve. E-8674



*Canciones españolas (Toldrà,  
Granados, Ravel, Montsalvatge,  
Guridi, Ovalle)*. Malcom  
Martineau, piano. Auvidis/ Naïve.  
V4933



Francesco Cavalli: *La Calisto*.  
Concerto Vocale. Direcció: René  
Jacobs. Harmonia Mundi.  
HCM901515.17



Discografia  
**ROGER VIGNOLES**

Armstrong Gibbs: Songs  
(CDA67337)



Mahler: Songs (CDA67392)

# 26è FESTIVAL DE MÚSIQUES TORROELLA DE MONTGRÍ'06

**Del 14 de juliol al 22 d'agost**

## OFFESTIVAL

Entrada gratuïta

**Dissabte, 15 de juliol. 20 h.** Plaça Pere Rigau  
**MARAM TRIO**, veu, psalteri i viola de roda

**Dilluns, 17 de juliol. 22 h.** Plaça Pere Rigau  
**CARLES BELDA I COMPANYIA**, quartet d'acordions

**Divendres, 21 de juliol. 22 h.** Plaça de la Vila  
Concert de professors i alumnes  
**CURSOS DE MÚSICA TRADICIONAL DE LA FESTCAT**

**Dimarts, 25 de juliol. 22 h.** Convent dels Agustins  
**MISHIMA** presenta **Vida social en petits espais urbans**

**Divendres, 28 de juliol. 22 h.** Plaça Ernest Lluch  
**WILD MARMALADE**, didjeridoo i percussions

**Dissabte, 29 de juliol. 20 h.** Plaça de la Vila  
**MUSHKA**, etnofusió

**Dimecres, 9 d'agost. 20 h.** Plaça Pere Rigau  
**ALOS QUARTET**, noves músiques

**Dijous, 10 d'agost. 20 h.** Cine Petit  
**PAU BAIGÉS**, piano  
Granados, Rachmaninov, Shostakovitch, Scriabin i Liszt

**Dissabte 12 i diumenge 13 d'agost. De 19 a 24 h.** Passeig de l'Església  
**MERCAT DEL MÓN**

**Dissabte 12 d'agost. 19 h.** Plaça de la Muralla  
Tallers de **PERCUSSIONS I DANCES AFRICANES**  
amb **LES TAMBOURS DE BRAZZA** (Congo)

**Diumenge, 13 d'agost. 19 h.** Plaça de la Muralla  
**SAKAPATÚ!** (Xile), música del Renaixement fusionat amb folklore andí

cultura.gencat.net

 Generalitat de Catalunya  
Departament de Cultura

## HO ORGANITZA



### SECRETARIA:

Apartat de Correus núm. 70 • E-17257 • Torroella de Montgrí  
T. 00 34 972 76 10 98 • T. 00 34 972 76 06 05  
F. 00 34 972 76 06 48 • E-m. info@joventutsmusicals.com  
[www.festivaldetorroella.com](http://www.festivaldetorroella.com)

## HI COL·LABOREN

**EL PAÍS**

**CATALUNYA**  
MÚSICA

FUNDACIÓ  
VILA CASAS



**Germans Radresa**

PARRÒQUIA DE SANT GENÍS

**TR3SC**

## HO PATROCINEN

**gasNatural**

Diputació  
de Girona

**CATALUNYA** TURISME

AJUNTAMENT DE TORROELLA DE MONTGRÍ

MINISTERIO  
DE CULTURA  
INSTITUTO NACIONAL  
DE LAS ARTES ESCÉNICAS  
Y DE LA MUSICA

Generalitat de Catalunya  
Departament de Cultura

## AMB LA COL·LABORACIÓ I EL PATROCINI DE

**FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA**

FESTIVAL DE MÚSICA DE TORROELLA DE MONTGRÍ



# 26 FESTIVAL DE MÚSICAS DE TORROELLA DE MONTGRÍ

**ESGLÉSIA PARROQUIAL DE  
SANT GENÍS  
DILLUNS 14 D'AGOST  
22.30 HORES**

## 11 EL MISTERI DE LA CANÇÓ

**María Bayo, soprano**

**Roger Vignoles, piano**

## W. AMADEUS MOZART (1756-1791)

### **SEHNSUCHT NACH DEM FRÜHLING**

(ENYORANÇA DE LA PRIMAVERA):

**KOMM, LIEBER MAI K.596**

Text: Christian Adolf Overbeck

Komm, lieber Mai, und mache  
Die Bäume wieder grün,  
Und laß mir an dem Bache  
Die kleinen Veilchen blüh'n!  
Wie möcht' ich doch so gerne  
Ein Veilchen wieder seh'n!  
Ach, lieber Mai, wie gerne  
Einmal spazieren geh'n!  
Zwar Winterage haben  
Wohl auch der Freuden viel;  
Man kann im Schnee eins traben  
Und treibt manch' Abendspiel;  
Baut Häuserchen von Karten,  
Spielt Blindekuh und Pfand;  
Auch gibt's wohl Schlittenfahrten  
Aufs liebe freie Land.  
Doch wenn die Vöglein singen,  
Und wir dann froh und flink  
Auf grünen Rasen springen,  
Das ist ein ander Ding!  
Jetzt muß mein Steckenpferdchen  
Dort in dem Winkel steh'n,  
Denn draußen in dem Gärtchen  
Kann man vor Kot nicht geh'n.  
Am meisten aber dauert  
Mich Lottchens Herzeleid;  
Das arme Mädchen lauert  
Recht auf die Blumenzeit!  
Umsonst hol' ich ihr Spielchen  
Zum Zeitvertreib herbei;  
Sie sitzt in ihrem Stühlchen  
Wie's Hühnchen auf dem Ei.  
Ach, wenn's doch erst gelinder  
Und grüner draußen wär!  
Komm, lieber Mai, wir Kinder,  
Wir bitten dich gar sehr!  
O komm und bring vor allen  
Uns viele Veilchen mit!  
Bring auch viel Nachtigallen  
Und schöne Kuckucks mit!

### **DAS VEILCHEN (LA VIOLA):**

**EIN VEILCHEN AUF DER WIESE K.476**

Text: Johann Wolfgang von Goethe

Ein Veilchen auf der Wiese stand,  
Gebückt in sich und unbekannt;  
Es war ein herzigs Veilchen.  
Da kam eine junge Schäferin

### **SEHNSUCHT NACH DEM FRÜHLING**

(ENYORANÇA DE LA PRIMAVERA):

**KOMM, LIEBER MAI K.596**

Text: Christian Adolf Overbeck

Vine, maig estimat,  
a fer reverdir els arbres,  
i fes que floreixin per a mi  
les violes vora el rierol!  
Com m'agradaria  
tornar a veure una viola!  
Ah, estimat maig, com m'agradaria  
fer una passejada!  
També el dies d'hivern  
ens ofereixen molts plaers;  
podem fer saltirons per la neu  
i jugar dins de casa al vespre;  
Fer castells de cartes,  
jugar a la gallina cega i a penyores;  
passejar en trineu  
a camp obert.  
Però quan els ocells canten  
i saltem contents i eixerits  
sobre la gespa verda,  
encara és millor!  
Ara, el meu cavallet de cartró  
ha d'estar en un racó;  
perquè fora, al jardinet,  
no es pot sortir per culpa del fang.  
Però allò que més m'entristeix  
és el cor sofrent de la petita Lotte:  
la pobra noia espera amb ànsia  
l'arribada de les flors!  
En va jo li porto joguines  
per fer-li passar l'estona;  
ella seu a la seva cadireta  
com una gallineta ho fa sobre l'ou.  
Ah, si només fes una mica més de bo  
i estigués tot més verd allà fora!  
Vine, maig estimat: els nens  
t'ho supliquem!  
Oh vine, i porta'ns sobretot  
moltes violes!  
Porta'ns també molts rossinyols  
i bells puputs.

### **DAS VEILCHEN (LA VIOLA):**

**EIN VEILCHEN AUF DER WIESE K.476**

Text: Johann Wolfgang von Goethe

Al prat hi havia una viola  
cota i ignorada;  
era una viola gentil!  
Hi va arribar una jove pastora

Mit leichtem Schritt und munterm Sinn,  
Daher, daher,  
Die Wiese her und sang.  
Ach! denkt das Veilchen, wär ich nur  
Die schönste Blume der Natur,  
Ach, nur ein kleines Weilchen,  
Bis mich das Liebchen abgeflückt  
Und an dem Busen matt gedrückt!  
Ach nur, ach nur  
Ein Viertelstündchen lang!  
Ach! aber ach! das Mädchen kam  
Und nicht in acht das Veilchen nahm,  
Ertrat das arme Veilchen.  
Es sank und starb und freut' sich noch:  
Und sterb ich denn, so sterb ich doch  
Durch sie, durch sie,  
Zu ihren Füßen doch.  
[ Das arme Veilchen!  
Es war ein herzigs Veilchen! ].

#### DAS KINDERSPIEL

(JOC D'INFANTS):

WIR KINDER, WIR SCHMECKEN K.598

Text: Christian Adolf Overbeck

Wir Kinder, wir schmecken  
Der Freuden recht viel,  
Wir schäkern und nekken,  
Versteht sich im Spiel;  
Wir lärm'en und singen  
Und rennen rundum,  
Und hüpfen und springen  
Im Grase herum.  
Warum nicht? Zum Murren  
Ist's Zeit noch genug!  
Wer wollte wohl knurren,  
Der wär' ja nicht klug.  
Wie lustig steh'n dorten  
Die Saat und das Grass!  
Beschreiben mit Worten  
Kann keiner wohl das.  
Ei, seht doch, ihr Brüder,  
Den Schmetterling da!  
Wer wirft ihn uns nieder?  
Doch schonet ihn ja!  
Dort flattert noch einer,  
Der ist wohl sein Freund,  
O schlag' ihn ja keiner,  
Weil jener sonst weint.  
Wird dort nicht gesungen?  
Wie herrlich das klingt!  
Vortrefflich, ihr Jungen,  
Die Nachtigall singt.  
Dort sitzt sie, dort oben  
Im Apfelbaum, dort;  
Wir wollen sie loben,  
So fährt sie wohl fort.

amb el pas lleuger i el cor feliç;  
heus-la aquí,  
cantant pel prat.  
Ah! —va pensar la viola—, si jo pogués ser  
la flor més bella de la natura.  
Ah, només una estoneta,  
fins que aquesta noia em culli  
i m'estrenyi contra el seu pit!  
Ah, només  
durant un breu quart d'hora!  
Però, ai las! La noia va passar,  
i sense clissar la viola,  
va trepitjar la pobra flor.  
Va quedar ensorrada i va morir, però feliç:  
moro, sí, però moro  
per la seva causa  
i als seus peus.  
[ Pobra viola!  
Era una viola gentil! ]

#### DAS KINDERSPIEL

(JOC D'INFANTS):

WIR KINDER, WIR SCHMECKEN K.598

Text: Christian Adolf Overbeck

Als nens ens agraden  
moltíssim les diversions,  
fem bromia i burla,  
però només és per jugar,  
fem gatzara i cantem,  
correm amunt i avall,  
i botem i saltem  
sobre l'herba.  
Per què no? Encara no és hora  
d'estar de mal humor!  
Qui prefereix ser un rondinaire,  
no deu ser gaire espavilat.  
Que divertit és veure  
les llavors i l'herba!  
Hom no pot trobar  
paraules per descriure-ho.  
Ep, germans, mireu  
aquella papallona!  
Qui la farà caure?  
No! Tracte-la bé!  
Allà n'aleteja una altra,  
que és amiga seva,  
Oh, no en caceu cap de les dues,  
Perquè, si ho feu, l'altra plorarà.  
Algú està cantant?  
Quin so tan meravellós!  
És el rossinyol, que canta  
magnific als seus fillets.  
Allà està, allà,  
damunt de la pomera!  
Dediquem-li paraules d'elogi,  
i potser seguirà cantant.

Laßt Kränzchen uns winden,  
Viel Blumen sind hier.  
Wer Veilchen wird finden,  
Empfängt was dafür.  
Ein Mäulchen zur Gabe  
Gibt Mutter, wohl zwei.  
Juchheisal! Ich habe,  
Ich hab' eins, juchhei!  
Ach, geht sie schon unter,  
Die Sonne, so früh?  
Wir sind ja noch munter,  
Ach, Sonne verzieh'!  
Nun morgen, ihr Brüder,  
Schlafet wohl, gute Nacht!  
Ja, morgen wird wieder  
Gespielt und gelacht!

**ABENDEMPFINDUNG (IMPRESSIÓ  
CREPUSCULAR):**  
**ABEND IST'S K.523**

Text: Joachim Heinrich Campe?

Abend ist's, die Sonne ist verschwunden,  
Und der Mond strahlt Silberglanz;  
So entfliehn des Lebens schönste Stunden,  
Fliehn vorüber wie im Tanz!  
Bald entflieht des Lebens bunte Szene,  
Und der Vorhang rollt herab;  
Aus ist unser Spiel, des Freundes Träne  
Fließt schon auf unser Grab.  
Bald vielleicht (mir weht, wie Westwind leise,  
Eine stille Ahnung zu),  
Schließ' ich dieses Lebens Pilgerreise,  
Fliege in das Land der Ruh'.  
Werdet ihr dann an meinem Grabe weinen,  
Trauernd meine Asche sehn',  
Dann, o Freunde, will ich euch erscheinen  
Und will Himmel auf euch wehn'.  
Schenk' auch du ein Tränchen mir  
Und pflücke mir ein Veilchen auf mein Grab,  
Und mit deinem seelenvollen Blicke  
Sieh' dann sanft auf mich herab.  
Weih' mir eine Träne, und ach!  
Schäme dich nur nicht, sie mir zu weih'n;  
O sie wird in meinem Diademe  
Dann die schönste Perle sein!

**AN CHLOE (A CLOE):**  
**WENN DIE LIEB' AUS DEINEN BLAUEN K.524**

Text: Johann Georg Jacobi

Wenn die Lieb' aus deinen blauen,  
Hellen, offnen Augen sieht,  
Und vor Lust hinein zu schauen  
Mir's im Herzen klopft und glüht;  
Und ich halte dich und küsse  
Deine Rosenwangens warm,

Trenem garlandes,  
que aquí hi ha moltes flors!  
Qui trobi violes, alguna cosa  
rebrà a canvi.  
La mare li donarà de premi  
un petonet o potser dos.  
Visca! Jo tinc una viola...  
jo en tinc una! Visca!  
Ai las, ja se'n va  
el sol; tan d' hora?  
Encara estem ben eixerts;  
ah, sol, espera't un moment!  
Fins demà, germans;  
que dormiu bé, bona nit!  
Sí, demà tornarem  
a jugar i a riure!

**ABENDEMPFINDUNG (IMPRESSIÓ  
CREPUSCULAR):**  
**ABEND IST'S K.523**

Text: Joachim Heinrich Campe?

És capvespre, el sol s'ha post,  
i la lluna desprèn raigs argentins;  
així fugen les hores més belles de la vida,  
fugen com en un ball!  
Aviat s'esvaeix l'escena multicolor de la vida,  
i hi cau el teló al damunt;  
la comèdia s'ha acabat, i les llàgrimes dels amics  
ja corren sobre la nostra tomba.  
Potser aviat (un pressentiment m'envaeix,  
silenciós com el suau vent de ponent)  
acabaré aquesta vida de pelegrinatge,  
i volaré al país del repòs.  
Si ploure sobre la meva tomba,  
i us afliigu en contemplar les meves cendres,  
llavors, amics meus, vull comparèixer  
davant vostre portant-vos l'alè del cel.  
Vessa, tu també, una llagrimeta per mi,  
i cull una viola per a la meva tomba;  
i amb la teva mirada serena  
mira'm tendrament.  
Dedica'm una llàgrima, i ail,  
no l'avergonyeixis d'haver-ho fet,  
perquè serà en la meva diadema  
la perla més bella de totes!

**AN CHLOE (A CLOE):**  
**WENN DIE LIEB' AUS DEINEN BLAUEN K.524**

Text: Johann Georg Jacobi

Quan l'amor brolla  
dels teus ulls blaus i purs,  
i el meu cor batega i crema,  
frisos per mirar-hi a dins,  
t'agafo i beso les teves galtes  
rosades i ardents,

Liebes Mädchen, und ich schließe  
Zitternd dich in meinen Arm,  
Mädchen, mädchen, und ich drücke  
Dich an meinen Busen fest,  
Der im letzten Augenblicke  
Sterbend nur dich von sich läßt;  
Den berauschten Blick umschattet  
Eine düst're Wolke mir,  
Und ich sitze dann ermalet,  
Aber selig neben dir.

**DAS LIED DER TRENNUNG**  
**(CANÇÓ DE LA SEPARACIÓ):**  
**DIE ENGEL GOTTES WEINEN K.519**

Text: Klamer Eberhard Karl Schmidt

Die Engel Gottes weinen,  
Wo Liebende sich trennen!  
Wie werd' ich leben können,  
O Mädchen, ohne dich?  
Ein Fremdling allen Freuden,  
Leb' ich fortan dem Leiden!  
Und du? — vielleicht auf ewig  
Vergißt Luisa mich!  
Im Wachen und im Traume,  
Werd' ich Luisa nennen;  
Den Namen zu bekennen,  
Sei Gottesdienst für mich;  
Ihn nennen und ihn loben  
Werd ich vor Gott noch droben.  
Und du? — vielleicht auf ewig  
Vergißt Luisa mich!  
Ich kann sie nicht vergessen,  
An allen, allen Enden  
Verfolgt von ihren Händen  
Ein Druck der Liebe mich.  
Ich zittre, sie zu fassen,  
Und finde mich verlassen!  
Und du? — vielleicht auf ewig  
Vergißt Luisa mich!  
Ich kann sie nicht vergessen!  
Dies Herz, von ihr geschnitten,  
Scheint seufzend mich zu bitten:  
«O Freund, gedenk an mich!»  
Ach! dein will ich gedenken,  
Bis sie ins Grab mich senken.  
Und du? — vielleicht auf ewig  
Vergißt Luisa mich!  
Vergessen raubt in Stunden,  
Was Liebe jahrlang spendet.  
Wie eine Hand sich wendet,  
So wenden Herzen sich.  
Wenn neue Huldigungen  
Mein Bild bei ihr verdrungen,  
O Gott! — vielleicht auf ewig  
Vergißt Luisa mich!  
Ach denk an unsrer Scheiden!

estimada donzella, i t'envolto,  
estremit, amb els meus braços;  
donzella, donzella, i t'estrenyo  
fermament contra el meu pit,  
on vull que romanguis  
fins a la meva mort.  
Però si un núvol tenebrós eclipsés  
la teva mirada encisadora,  
m'asseuria defallit,  
però feliç de ser al teu costat.

**DAS LIED DER TRENNUNG**  
**(CANÇÓ DE LA SEPARACIÓ):**  
**DIE ENGEL GOTTES WEINEN K.519**

Text: Klamer Eberhard Karl Schmidt

Els àngels del Senyor ploren,  
quan se separen els amants!  
Com podré viure,  
oh, donzella, sense tu?  
Aliè a totes les alegries,  
viuré sofrint d'ara en endavant!  
I tu? — Potser la Lluïsa  
m'oblidarà per sempre!  
Despert i en somnis,  
pronunciaré el nom de la Lluïsa;  
professaré devoció  
pel seu nom:  
el pronunciaré i el lloaré  
per sobre del de Déu.  
I tu? — Potser la Lluïsa  
m'oblidarà per sempre!  
No puc oblidar-la;  
a tots els confins  
em perseguirà  
una empremta d'amor.  
Friso per aferrar-me a ella,  
i em trobo abandonat!  
I tu? — Potser la Lluïsa  
m'oblidarà per sempre!  
No puc oblidar-la!  
Aquest cor destrossat per ella,  
semebla gemigar tot demanant:  
«Oh, amic, pensa en mi!»  
Ah, et recordaré,  
fins que me'n vagi a la tomba!  
I tu? — Potser la Lluïsa  
m'oblidarà per sempre!  
L'oblit s'endú en poques hores,  
allò que l'amor tarda anys a donar.  
Tan fàcil com tombar una mà,  
així poden canviar els cors.  
Si nous pretendents  
ocupen el meu lloc,  
oh Déu! — Potser la Lluïsa  
m'oblidarà per sempre?  
Ah, pensa en la nostra separació!

Dies tränenlose Schweigen,  
Dies Auf- und Niedersteigen,  
Des Herzens drücke dich  
Wie schweres Geist-Erscheinen,  
Wirst du wen anders meinen,  
Wirst du mich einst vergessen,  
Vergessen Gott und dich!  
Ach denk an unser Scheiden!  
Dies Denkmal, unter Küszen  
Auf meinen Mund gebissen,  
Das richte mich und dich!  
Dies Denkmal auf dem Munde,  
Komm' ich zur Geisterstunde,  
Mich warnend anzuseigen,  
Vergißt Luisa mich!

Aquest silenci sense llàgrimes,  
aquest bategar agitat  
del cor, t'han d'oprimir  
com la terrible aparició d'un fantasma.  
Estimaràs algú altre,  
i algun dia m'oblidaràs,  
oblidaràs Déu i tu mateixa.  
Ah, pensa en la nostra separació!  
Que aquest record gravat  
amb petons a la meva boca,  
ens jugui a tu i a mi!  
Que aquest record sobre els llavis,  
quan m'arribi l'hora dels esperits,  
em serveixi per adonar-me'n,  
que la Lluïsa m'ha oblidat!

#### OISEAUX, SI TOUS LES ANS K.307/284d

Text: Antoine Ferrand

Oiseaux, si tous les ans  
Vous quittez nos climats,  
Dès que le triste hiver  
Dépouille nos bocages,  
Ce n'est pas seulement  
Pour changer de feuillages,  
Et pour éviter nos frimats.  
Mais votre destinée  
Ne vous permet d'aimer,  
Qu'à la saison des fleurs;  
Et quand elle est passée,  
Vous la cherchez ailleurs,  
Afin d'aimer toute l'année.

#### OISEAUX, SI TOUS LES ANS K.307/284d

Text: Antoine Ferrand

Ocellets, si tots els anys  
abandoneu el nostre clima,  
tan aviat com el trist hivern  
despulla els boscatges,  
no és pas només  
per canviar de fullatge  
i evitar els nostres freds.  
El vostre destí  
no us permet d'estimar  
sinó l'estació de les flors;  
i quan aquesta ja ha passat,  
la cerqueu en un altre lloc  
per tal d'estimar tot l'any.

#### "DANS UN BOIS SOLITAIRE" K.308/295b

Text: Antoine Houdart de la Motte

Dans un bois solitaire et sombre,  
Je me promenais l'autre jour:  
Un enfant y dormait à l'ombre,  
C'était le redoutable Amour.  
J'approche, sa beauté me flatte,  
Mais j'aurais dû m'en défier,  
J'y vis tous les traits d'une ingrate  
Que j'avais juré d'oublier.

Il avait la bouche vermeille,  
Le teint aussi beau que le sien.  
Un soupir m'échappe, il s'éveille:  
L'amour se réveille de rien.

Aussitôt déployant ses ailes  
Et saisissant son arc vengeur,  
D'une de ses flèches cruelles,  
En partant, il me blesse au cœur.

Va, va, dit-il, aux pieds de Sylvie,  
De nouveau languir et brûler:

#### "DANS UN BOIS SOLITAIRE" K.308/295b

Text: Antoine Houdart de la Motte

Per un bosc solitari i llòbrec  
passejava l'altra dia;  
un nen hi dormia a l'ombra,  
era el temible Amor.  
M'hi acosto, la seva bellesa em captiva,  
però he d'anar amb compte;  
hi veig les faccions d'una ingrata  
que havia jurat d'oblidar.

Tenia la boca vermelha,  
el rostre tan bell com el d'ella.  
Un sospir se m'escapa, ell es desperta:  
l'amor es desvetlla per no res.

De sobte desplegant les ales  
i prenent el seu arc venjador,  
amb una de les seves fletxes cruelles,  
em fereix el cor.

Ves! ves -diu ell- als peus de Silvia,  
de nou a llanguir i consumir-te!

Tu l'aimeras toute la vie,  
Pour avoir osé m'éveiller.

**RIDENTE LA CALMA K.152/210a**

Text: autor desconegut

Ridente la calma nell' alma si desti,  
Ne resti più segno di sdegno e timor.  
Tu vieni frattanto a stringer, mio bene,  
Le dolce catene si grate al mio cor.

**UN MOTO DI GIOIA MI SENTO K.579**

Arieta substitutiva per a soprano (reemplaçant  
"Venite, inginocchiatevi") escrita per a la  
reestrena de *Le Nozze di Figaro*(Viena, 29  
d'agost de 1789).

Text possiblement de Lorenzo da Ponte.

SUSANNA:  
Un moto di gioia  
Mi sento nel petto  
Che annunzia diletto  
In mezzo il timor.  
Speriam che in contento  
Finisca l'affanno  
Non sempre è tiranno  
Il fato ed amor.  
Di pianti, di pene  
Ognor non si pasce,  
Taivolta poi nasce  
Il ben dal dolor.  
E quando si crede  
Più grave il periglio,  
Brillare si vede  
La calma maggior.

Tu l'estimaràs tota la vida,  
per haver gosat despertar-me.

**RIDENTE LA CALMA K.152/210a**

Text: autor desconegut

Somrient es desperta la pau en la meva ànima,  
i no hi resta cap senyal de desdeny ni de por.  
Tu véns mentrestant, amor meu, a estrènyer  
les dolces cadenes tan cares al meu cor.

**UN MOTO DI GIOIA MI SENTO K.579**

Arieta substitutiva per a soprano (reemplaçant  
"Venite, inginocchiatevi") escrita per a la  
reestrena de *Le Nozze di Figaro*(Viena, 29  
d'agost de 1789).

Text possiblement de Lorenzo da Ponte.

SUSANNA:  
Un batec de joia  
sento en el meu pit  
que anuncia delit  
enmig de la por.  
Esperem que el sofriment  
esdevinguï alegria,  
car el destí i l'amor  
no són sempre cruels.  
De plors i de penes  
tothora no ens nodrim:  
de vegades la felicitat  
neix del dolor.  
I quan creiem  
que el perill és més greu,  
veurem brillar  
la pau més immensa.

— 1 —  
— 2 —  
— 3 —  
— 4 —  
— 5 —

— 6 —  
— 7 —  
— 8 —  
— 9 —  
— 10 —

— 11 —  
— 12 —  
— 13 —  
— 14 —  
— 15 —

— 16 —  
— 17 —  
— 18 —  
— 19 —  
— 20 —

— 21 —  
— 22 —  
— 23 —  
— 24 —  
— 25 —

— 26 —  
— 27 —  
— 28 —  
— 29 —  
— 30 —

— 31 —  
— 32 —  
— 33 —  
— 34 —  
— 35 —

— 36 —  
— 37 —  
— 38 —  
— 39 —  
— 40 —

— 41 —  
— 42 —  
— 43 —  
— 44 —  
— 45 —

— 46 —  
— 47 —  
— 48 —  
— 49 —  
— 50 —

— 51 —  
— 52 —  
— 53 —  
— 54 —  
— 55 —

— 56 —  
— 57 —  
— 58 —  
— 59 —  
— 60 —

— 61 —  
— 62 —  
— 63 —  
— 64 —  
— 65 —

— 66 —  
— 67 —  
— 68 —  
— 69 —  
— 70 —

— 71 —  
— 72 —  
— 73 —  
— 74 —  
— 75 —

— 76 —  
— 77 —  
— 78 —  
— 79 —  
— 80 —

— 81 —  
— 82 —  
— 83 —  
— 84 —  
— 85 —

— 86 —  
— 87 —  
— 88 —  
— 89 —  
— 90 —

— 91 —  
— 92 —  
— 93 —  
— 94 —  
— 95 —

— 96 —  
— 97 —  
— 98 —  
— 99 —  
— 100 —

— 101 —  
— 102 —  
— 103 —  
— 104 —  
— 105 —

— 106 —  
— 107 —  
— 108 —  
— 109 —  
— 110 —

— 111 —  
— 112 —  
— 113 —  
— 114 —  
— 115 —

— 116 —  
— 117 —  
— 118 —  
— 119 —  
— 120 —

— 121 —  
— 122 —  
— 123 —  
— 124 —  
— 125 —

— 126 —  
— 127 —  
— 128 —  
— 129 —  
— 130 —

— 131 —  
— 132 —  
— 133 —  
— 134 —  
— 135 —

— 136 —  
— 137 —  
— 138 —  
— 139 —  
— 140 —

— 141 —  
— 142 —  
— 143 —  
— 144 —  
— 145 —

— 146 —  
— 147 —  
— 148 —  
— 149 —  
— 150 —

— 151 —  
— 152 —  
— 153 —  
— 154 —  
— 155 —

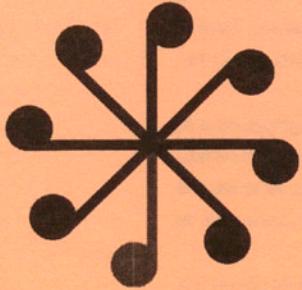
— 156 —  
— 157 —  
— 158 —  
— 159 —  
— 160 —

— 161 —  
— 162 —  
— 163 —  
— 164 —  
— 165 —

— 166 —  
— 167 —  
— 168 —  
— 169 —  
— 170 —

— 171 —  
— 172 —  
— 173 —  
— 174 —  
— 175 —

— 176 —  
— 177 —  
— 178 —  
— 179 —  
— 180 —



## OSCAR ESPLÁ (1886-1976):

### **CANCIONES PLAYERAS**

Textos de Rafael Alberti

#### **RUTAS** (*El Alba del Alhelí*)

Por allí, por allá,  
a Castilla se va.  
Por allá, por allí, a mi verde país.

Quiero ir por allí,  
quiero ir por allá.  
A la mar, por allí,  
a mi hogar, por allá.

#### **PREGÓN** (*El Alba del Alhelí*)

¡Vendo nubes de colores:  
las redondas, coloradas,  
para endulzar los calores!  
¡Vendo los cirros morados  
y rosas, las alboradas,  
los crepúsculos dorados!

¡El amarillo lucero,  
cogido a la verde rama  
del celeste duraznero!

¡Vendo la nieve, la llama  
y el canto del pregonero!

#### **LA 12** (*El Alba del Alhelí*)

-Las doce, en la aldea.-  
¡Sal a tu azotea!

-El ángel las dió.-

¡Sal, que salgo yo!

Tu verde sombrilla,  
mi negro sombrero,  
la flor del romero,  
clavada en tu horquilla.

¡Oh, qué maravilla

tan lejana, oh!

Cierra tu sombrilla.

¡Sal, que salgo yo!

#### **EL PESCADOR SIN DINERO** (*El Alba del Alhelí*)

Pez verde y dulce del río,  
sal, escucha el llanto mío:

Rueda por el agua, rueda,  
que no me queda moneda,  
sedal tampoco me queda...  
Llora con el llanto mío.

No me queda nada, nada,  
ni mi cesta torneada,  
ni mi camisa bordada,  
con un ancla, por mi amada...  
Llora con el llanto mío.  
¡Sí, llorad, sí, todos, sí!

#### **COPILLA** (*El Alba del Alhelí*)

Un duro me dio mi madre,  
antes de venir al pueblo,  
para comprar aceitunas  
allá en el olivar viejo.

Y yo me he tirado el duro  
en cosas que son del viento:  
un peine, una redecilla  
y un moño de terciopelo.

## EDUARD TOLDRÁ

(1895-1962)

Del ciclo de *Seis Canciones*:

### **LA ZAGALA ALEGRE**

Texto de Pablo de Jérica

A una donosa zagala  
su vieja madre reñía  
cuando pasaba las horas  
alegres, entretenidas;  
y ella, su amor disculpando,  
con elocuencia sencilla,  
cantando al son del pandero,  
así mil veces decía:

*Ahora que soy niña, madre,*  
*Ahora que soy niña,*  
*Déjeme gozar ahora,*  
*Sin que así me riña.*

¿Qué mal nos hace Salicio  
si cuando pasa me mira,  
y me tira de la saya  
o en el brazo me pellizca?  
No piense, madre, que busca  
mi deshonra; no lo diga:  
mi gusto sólo, y su gusto,  
queriéndome así codicia.

Cuando casada me vea,  
hecha mujer de familia,  
me sobrarán mil cuidados,  
me faltará mi alegría.  
Por eso, quisiera, madre,

pasar alegres los días  
que me restan de soltera  
en bailes, juegos y risas

**MADRE, UNOS OJUELOS VI**  
Texto de Lope de Vega

Madre, unos ojuelos vi,  
Verdes, alegres y bellos,  
*iAy, que me muero por ellos*  
*y ellos se burlan de mí*

Las dos niñas de sus cielos  
han hecho tanta mudanza,  
que la color de esperanza  
se me ha convertido en celos.  
Yo pienso, madre, que vi  
Mi vida y mi muerte en vellos...  
*iAy, que me muero por ellos*  
*y ellos se burlan de mí*

¡Quién pensara que el color  
de tal suerte me engañara!  
Pero ¿quién no lo pensara,  
como no tuviera amor?  
Madre, en ellos me perdí,  
Y es fuerza buscarme en ellos...  
*iAy, que me muero por ellos*  
*y ellos se burlan de mí*

**NADIE PUEDE SER DICHOSO**  
Texto de Garcilaso de la Vega

Nadie puede ser dichoso,  
señora, ni desdichado,  
sino que os haya mirado.

Porque la gloria de veros  
en ese punto se quita  
que se piensa mereceros,  
así que sin conocerlos,  
nadie puede ser dichoso,  
señora, ni desdichado,  
sino que os haya mirado.

**MONTSALVATGE** (1912-  
2002):

**CINCO CANCIONES NEGRAS**

**CUBA DENTRO DE UN PIANO**

Texto de Rafael Alberti (13 Bandas y  
48 Estrellas)

Cuando mi madre llevaba un sorbete  
de fresa por sombrero  
y el humo de los barcos aún era humo  
de habanero.

*Mulata vueltabajera...*

Cádiz se adormecía entre fandangos y  
habaneras  
y un lorio al piano quería hacer de  
tenor.

*...dime dónde está la flor*  
*que el hombre tanto venera.*

Mi tío Antonio volvía con aire de  
insurrecto.  
La Cabaña y el Príncipe sonaban por  
los patios de El Puerto.  
(Ya no brilla la Perla azula del mar de  
las Antillas,  
Ya se apagó, se nos ha muerto)

*Me encontré con la bella Trinidad...*

Cuba se había perdido y ahora era  
verdad.  
Era verdad,  
no era mentira,  
Un cañonero huido llegó cantándolo en  
guajira.

*La Habana ya se perdió.*  
*Tuvo la culpa el dinero...*

Calló,  
cayó el cañonero.  
pero después, pero iah! después  
fue cuando al sí  
lo hicieron yes.

**PUNTO DE HABANERA**

Texto de Néstor Luján

La niña criolla  
pasa con su miriñaque blanco  
*¡Qué blanco!*

Hola, crespón de tu espuma  
i marineros contempladla!  
va mojadita de lunas  
ique le hacen su piel mulata!  
Niña, no te quejes,  
tan sólo por esta tarde  
quisiera mandar al agua  
que no se escape de pronto  
de la cárcel de tu falda.  
Tu cuerpo encierra esta tarde  
rumor de abrirse de dalia.  
Niña, no te quejes,  
Tu cuerpo de fruta está  
dormido en fresco brocado.  
Tu cintura vibra fina  
con la nobleza de un látigo,  
toda tu piel huele alegría  
a limonal y a naranjo.  
Los marineros te miran  
Y se te quedan mirando.  
La niña criolla pasa  
Con su miriñaque blanco.  
¡Qué blanco!

#### CANCIÓN DE CUNA PARA DORMIR A UN NEGRITO

Texto de Ildefonso Pereda Valdés

Ninghe, ninghe, ninghe,  
Tan chiquitito el negrito  
que no quiere dormir.  
Cabeza de coco, grano de café,  
con lindas motitas,  
con ojos grandotes  
como dos ventanas  
que miran al mar.  
Cierra los ojitos, negrito asustado:  
El mandinga blanco te puede comer.  
¡Ya no eres esclavo!  
Y si duermes mucho,  
el señor de casa promete comprar  
Traje con botones  
Para ser un "groom".  
Ninghe, ninghe, ninghe,  
duérmete negrito,  
cabeza de coco, grano de café.

#### CHÉVERE

Texto de Néstor Luján

Chévere del navajazo  
Se vuelve él mismo navaja:  
Pica tajadas de luna,  
mas la luna se le acaba.  
Pica tajadas de sombra,  
mas la sombra se le acaba.  
Pica tajadas de canto,

mas el canto se le acaba.  
Y entonces, pica que pica  
carne de su negra mala!

#### CANTO NEGRO

Texto de Nicolás Guillén

¡Yambambó, yambambé!  
Repica el congo Solongo,  
Repica el negro, bien negro;  
Congo Solongo del Songo  
baila yambó sobre un pie

Mamatomba  
Serembé cuserembá.  
El negro canta  
y se ajuma,  
el negro se ajuma  
y canta,  
el negro canta y se va.

Acuememe, serembó aé,  
yambambó aé  
yambambé aó.  
Tamba, tamba, tumba, tumba,  
tumba del negro que tumba;  
Tumba del negro, caramba,  
caramba, que el negro tumba!  
iyambá, yambó, yambambé!  
baila yambo sobre un pié.

